

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2001-2002

24 juli 2002

ONTWERP VAN DECREET

**houdende instemming met het facultatief protocol inzake de verkoop van kinderen,
kinderprostitutie en kinderpornografie bij het verdrag inzake de rechten van het kind,
opgemaakt in New York op 25 mei 2000**

INHOUD

	Blz.
1. Memorie van toelichting	3
2. Voorontwerp van decreet	5
3. Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen	9
4. Kindeffectrapport	11
5. Advies van de Raad van State	23
6. Ontwerp van decreet	27
7. Bijlagen	29
– Protocole facultatif à la Convention relative aux droits de l'enfant, concernant la vente d'enfants, la prostitution des enfants et la pornographie mettant en scène des enfants ;	
– Facultatief Protocol inzake de verkoop van kinderen, kinderprostitutie en kinderpornografie bij het verdrag inzake de rechten van het kind (vertaling).	

MEMORIE VAN TOELICHTING

1. Algemene toelichting

Het verdrag inzake de rechten van het kind werd op 20 november 1989 ondertekend. De Vlaamse Gemeenschap keurde het goed bij het decreet van 15 mei 1991. Het trad voor België in werking op 15 januari 1992. De tiende verjaardag van dat verdrag en ook van de Wereldtop voor kinderen was een goede gelegenheid om een facultatief protocol op te stellen.

Het voorliggend facultatief protocol beoogt in aansluiting bij de artikelen 1, 11, 21, 32, 33, 34, 35 en 36 van het verdrag, aan kinderen een betere bescherming te bieden tegen kinderhandel, kinderprostitutie en kinderpornografie.

De bijzondere zitting van de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties die in september 2001 aan de opvolging van de Wereldtop zou gewijd worden, werd wegens de terroristische aanslagen in de Verenigde Staten uitgesteld.

In haar vergadering d.d. 5 oktober 2001 besliste de Vlaamse regering haar goedkeuring te hechten aan de jaarlijkse verslaggeving van de Vlaamse regering aan het Vlaams Parlement en de Kinderrechtencommissaris omtrent de implementatie van het VN-verdrag inzake de rechten van het kind m.b.t. de periode 1 april 2000-31 maart 2001. Op pagina 29 van dat verslag wordt de beleidsconclusie geformuleerd dat de Vlaamse regering het dossier m.b.t. het facultatief protocol over kinderhandel, kinderprostitutie en kinderpornografie bij het verdrag inzake de rechten van het kind bij prioriteit zal behandelen zodat het Vlaams Parlement zou kunnen overgaan tot de ratificatie.

2. Artikelsgewijze bespreking van het Protocol

In artikel 1 staat dat de staten die partij zijn de verkoop van kinderen.

De termen “verkoop van kinderen”, “kinderprostitutie” en “kinderpornografie” worden omschreven in artikel 2.

Artikel 3 geeft een overzicht van de handelingen en gedragingen waarop het strafrecht van iedere staat die partij is, van toepassing is.

Artikel 4 bepaalt in welke gevallen elke staat die partij is, maatregelen moet treffen om zijn rechtsmacht te vestigen.

Artikel 5 stelt dat de strafbare feiten moeten beschouwd worden als uitleveringsdelicten.

Artikel 6 handelt over de bijstand die de staten elkaar moeten verlenen in verband met onderzoeken of bij strafrechtelijke of uitleveringsprocedures.

Artikel 7 behandelt de inbeslagneming en de maatregelen om panden te sluiten.

De artikelen 8 en 9 van het Protocol bevatten specifieke bepalingen die de bevoegdheden betreffen van de Vlaamse Gemeenschap inzake bijstand aan personen. Deze zullen, ingeval van inwerkingtreding van het Protocol vanuit het algemeen welzijnswerk, de bijzondere jeugdbijstand, Kind en Gezin, het Vlaams Fonds voor de Sociale Integratie van Personen met een Handicap (VFSIPH), de Centra voor Leerlingenbegeleiding en de Centra voor Geestelijke Gezondheidszorg, zo nodig, verder dienen ingevuld te worden. Het gaat hier om reeds bestaande opdrachten van deze sectoren, in uitvoering van het Verdrag en de betrokken decreten en besluiten. In het kader van de huidige besprekingen rond de integrale jeugdhulpverlening zal men de aandacht voor deze groep van kinderen zeker dienen mee te nemen.

Artikel 8 geeft een overzicht van de maatregelen die de staten moeten treffen om de rechten en belangen van de kinderen tijdens alle fasen van de strafrechtelijke procedure te beschermen. Punt 4 over de opleiding en vorming lijkt omwille van het specifieke karakter van de vraag eerder naar de beroepsopleiding gericht te zijn. Toch kan wat onderwijs betreft zeker gewezen worden op bestaande specialisaties naar slachtofferbegeleiding in criminologie en psychologieopleidingen.

Artikel 9 geeft de maatregelen aan die de staten ter voorkoming van de in het Protocol bedoelde strafbare feiten, moeten treffen. Zij moeten ook maatregelen nemen om de bijstand aan de slachtoffers te waarborgen en om de vervaardiging en verspreiding van materiaal dat strafbare feiten propageert, te verbieden.

Artikel 10 gaat over de intensivering van internationale samenwerking tussen de staten.

Artikel 11 stelt dat geen enkele bepaling van het Protocol de bepalingen mag aantasten die meer bijdragen tot de verwezenlijking van de rechten

van het kind en die vervat kunnen zijn in het recht van een staat die partij is en het in die staat geldende internationale recht.

Artikel 12 voorziet in een eerste rapportage door elke verdragsstaat binnen twee jaar na de inwerkingtreding van het Protocol. Nadien zou de rapportering dienen te gebeuren in de vijfjaarlijkse rapporten die opgemaakt worden bij toepassing van artikel 44 van het Verdrag. Zodoende wordt het toezicht op het Protocol geïntegreerd in het algemene toezicht door het VN-Comité voor de Rechten van het Kind op de toepassing van het Verdrag.

De rapportage aan de VN wordt voor de Vlaamse Gemeenschap gecoördineerd door de minister bevoegd voor kinderrechten. Bij beslissing d.d. 15 oktober 1999 heeft de Vlaamse regering de minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen gelast met de coördinatie van het Vlaams kinderrechtenbeleid.

De artikelen 13 tot en met 17 bevatten algemene bepalingen zoals ondertekening, bekrachtiging en toetreding (artikel 13), inwerkingtreding (artikel 14), opzegging (artikel 15), wijziging (artikel 16) en vermelding van de authentieke talen van het Protocol (artikel 17).

3. Procedureverloop en advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV) en de Raad van State

De Werkgroep “gemengd verdragen” (WGV), adviesorgaan van de Interministeriële Conferentie Buitenlands Beleid (ICBB) legde op 21 juni 2000 het gemengd karakter (federaal/Gemeenschappen/Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie) vast. De ICBB heeft die beslissing op 10 oktober 2000 bekrachtigd.

In haar vergadering d.d. 17 juli 2000 besliste de Vlaamse regering haar goedkeuring te hechten aan het facultatief protocol en de federale overheid te machtigen om het mede namens de Vlaamse Gemeenschap te ondertekenen. Tevens werd de Vlaamse minister bevoegd voor de bijstand aan personen gelast om, in samenspraak met de Vlaamse minister bevoegd voor het buitenlandse beleid en de Europese aangelegenheden, in te staan voor de rapportage over het facultatief protocol.

België ondertekende het Protocol op 6 september 2000.

De Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV) bracht op 9 januari 2002 advies uit. De Vlaamse sociale partners staan volledig achter de ratificatie van het facultatief protocol dat een betere bescherming zal bieden tegen kinderhandel, kinderprostitutie en kinderpornografie.

De minister-president van de Vlaamse regering,

Patrick DEWAELE

De Vlaamse minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking,

Mieke VOGELS

De Vlaamse minister van Economie, Buitenlands Beleid, Buitenlandse Handel en Huisvesting,

Jaak GABRIELS

VOORONTWERP VAN DECREET

ONTWERP VAN DECREET

houdende instemming met het facultatief protocol inzake de verkoop van kinderen,
kinderprostitutie en kinderpornografie bij het verdrag inzake de rechten van het kind,
opgemaakt in New York op 25 mei 2000

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen en van de Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid ;

Na beraadslaging,

BESLUIT :

De Vlaamse minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, is ermee belast, in naam van de Vlaamse regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt :

Artikel 1

Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

Artikel 2

Het facultatief protocol inzake de verkoop van kinderen, kinderprostitutie en kinderpornografie bij het verdrag inzake de rechten van het kind, opgemaakt in New York op 25 mei 2000, zal volkomen gevolg hebben.

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse regering,

Patrick DEWAEL

De Vlaamse minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen,

Mieke VOGELS

De Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid,

PAUL VAN GREMBERGEN

ADVIES VAN DE SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD VAN VLAANDEREN

SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD
VAN VLAANDEREN

Brussel, 9 januari '02
RVP/17/02-004

De Heer Herbert TOMBEUR
Directeur
Administratie Buitenlands Beleid
Boudewijnlaan 30

1000 BRUSSEL

Mijnheer de Directeur,

Betreft: principiële goedkeuring van het ontwerp van decreet houdende instemming met het facultatief protocol inzake de verkoop van kinderen, kinderprostitutie en kinderpornografie bij het verdrag inzake de rechten van het kind, ondertekend in New York op 6 september 2000

De Vlaamse sociale partners hebben het ontwerp van decreet gelezen en staan volledig achter de ratificatie van het facultatief protocol dat een betere bescherming zal bieden tegen kinderhandel, kinderprostitutie en kinderpornografie.

In de hoop u hiermee van dienst te zijn geweest, teken ik,

Met de meeste hoogachting,

Pieter KERREMANS
Administrateur-generaal

KINDEFFECTRAPPORT

KINDEFFECTRAPPORT

**Ontwerp van decreet houdende instemming met
het facultatief protocol inzake de verkoop van kinderen,
kinderprostitutie en kinderpornografie
bij het verdrag inzake de rechten van het kind,
opgemaakt te New York op 25 mei 2000**

Vlaamse regering, 19 april 2002

Enkele terminologische verduidelijkingen

Als in deze tekst sprake is van kind bedoelen we iedere persoon jonger dan 18 jaar.

Als er sprake is van het Verdrag/ IVRK wordt verwezen naar het Internationaal Verdrag van 20 november 1989 inzake de Rechten van het Kind.

Het 'KER-decreet' is het decreet van 15 juli 1997 houdende instelling van het kindeffectrapport en de toetsing van het regeringsbeleid aan de naleving van de rechten van het kind.

De afkorting KER staat zowel voor kindeffectrapport als voor kindeffectrapportage.

1) Algemene omschrijving van het ontwerp van decreet

Van wie komt de beleidsmaatregel? Voor wie is de beleidsmaatregel bedoeld? Is het een maatregel van algemeen nut of is hij gericht op een specifieke doelgroep? In het laatste geval omschrijf de doelgroep. Omschrijf de maatregel. Wat is de achterliggende gedachtegang? Welke problematiek wordt er behandeld?

Op 20 november 1989 keurde de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties het Verdrag inzake de Rechten van het Kind goed. Ondertussen werd het Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind/ IVRK door 191 lidstaten geratificeerd. Alleen de V.S. en Somalië deden dit nog niet. Zo is het Verdrag het meest universeel geratificeerde mensenrechtenverdrag geworden. Verder is het Verdrag uniek omdat het én de burgerlijk-politieke én de sociaal-economische-culturele rechten die door twee afzonderlijke algemene mensenrechtenverdragen gewaarborgd zijn, in hoofde van kinderen in één verdrag omvat. Het KER – decreet en deze kindeffectrapportage zijn op het IVRK gebaseerd.

Hoe vooruitstrevend het Verdrag ook is door alle rechten van kinderen te omschrijven in een juridisch bindende verdragstekst enerzijds en anderzijds door de nadruk te leggen op de rechtsbescherming die kinderen als subjecten moeten krijgen, toch blijft een dergelijke verdragstekst steeds een compromis. Het is een minimumstandaard waarover iedereen het eens is en waaraan ieder zich dan ook dient te houden. Juist om de rechtsbescherming van kinderen te verbeteren, kan het nodig zijn om deze overeengekomen minimumstandaard te verhogen. Dat kan gebeuren door een aanpassing van het Verdrag zelf of door het aannemen van facultatieve protocollen. Er werd gekozen voor deze laatste oplossing. Het betreft de facultatieve protocollen bij het Verdrag inzake de Rechten van het kind over kinderen in gewapende conflicten en dat over de kinderhandel, kinderprostitutie en kinderpornografie.

De Algemene Vergadering van de VN was van oordeel dat het nodig was om een halt toe te roepen aan misbruik en uitbuiting van kinderen, fenomenen die wereldwijd toenemen. Aldus de website van Unicef zouden wereldwijd 30 miljoen kinderen slachtoffer zijn van mensenhandelaars. Het voorliggend facultatief protocol wenst de bescherming tegen misbruik te versterken. Het vraagt aan de staten om wetgevende en administratieve maatregelen te nemen om verkoop van, handel en uitbuiting van kinderen te voorkomen – met inbegrip van kinderprostitutie en kinderpornografie – alsook om deze zaken strafbaar te stellen. Het roept op tot internationale samenwerking. Het vraagt de staten hulp te verlenen aan kinderen die slachtoffer zijn. Daarbij moeten de staten het belang van het kind beogen en de maatschappij en de kinderen zelf hierover informeren.

Beide protocollen werden door de Algemene Vergadering van de VN op 25 mei 2000 goedgekeurd. Unicef pleit voor een snelle ratificatie, zo mogelijk vóór de bijzondere zitting van de VN in mei 2002.

Het facultatief protocol over kinderhandel, kinderprostitutie en kinderpornografie bij het Verdrag inzake de Rechten van het Kind heeft in tegenstelling tot dat over kindsoldaten betrekking op de

bevoegdheden van de Gemeenschappen. Het voorontwerp van decreet beoogt de volkomen inwerkingtreding van het protocol in de Vlaamse Gemeenschap.

Het voorliggend voorontwerp geeft uitvoering aan de 5 oktober 2001 door de Vlaamse regering goedgekeurde jaarlijkse verslaggeving van de Vlaamse regering aan het Vlaams Parlement en de Kinderrechtencommissaris omtrent de implementatie van het VN-verdrag inzake de rechten van het kind m.b.t. de periode 1 april 2000 – 31 maart 2001. Op pagina 29 van dat verslag wordt in het kader van het 'horizontaal beleid' de beleidsconclusie geformuleerd dat de Vlaamse regering het dossier m.b.t. het facultatief protocol over kinderhandel, kinderprostitutie en kinderpornografie bij het verdrag inzake de rechten van het kind bij prioriteit zal behandelen zodat het Vlaams Parlement zou kunnen overgaan tot de ratificatie.

2) Analyse van de effecten op kinderen

- a) Werd bij de opstelling van het voorontwerp van decreet, expliciet, rekening gehouden met de bepalingen en beginselen van het Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind?

☒ Ja ☐ Nee

Motiveer uw antwoord.

Het betreft een aanvulling bij het Verdrag zelf.

Daarenboven mag het protocol niet op zichzelf beschouwd worden maar moet gelezen worden als een aanvulling op het IVRK.

- b) Welke domeinen worden door de beslissing beïnvloed? Wat zijn de te verwachten effecten voor kinderen op die domeinen? Wat is het verschil met de effecten op volwassenen? Motiveer uw antwoord.

De bescherming geldt voor alle beleidsdomeinen (van de Vlaamse Gemeenschap).

Daar waar het gaat om vanuit de specifieke de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap hulp te bieden aan het kind dat slachtoffer is, zijn de rol van het gezin, de welzijns- en gezondheidssectoren en onderwijs centraal.

☒ Gezin

De band met het gezin wordt gewaarborgd door het IVRK waarvan het protocol een aanvulling is. Het protocol zelf vermeldt het gezin in de preambule, 7de lid waar gesproken wordt van de bredere oorzaken van de fenomenen die het protocol wenst te bestrijden en in artikel 8, §1, f) van de tekst van het protocol waar gesteld wordt dat bescherming van zowel de kindslachtoffers als van hun gezinnen nodig is tegen intimidatie en represailles, maar dit laatste is een bevoegdheid van de federale overheid.

☐ Huisvesting

.....

☐ Vrijtijdsbesteding (spel, sport, ...)

.....

X Gezondheid en welzijn

Hier kan gewezen worden op artikel 9 van het protocol:

“Art. 9. §1. De Staten die partij zijn, zullen ter voorkoming van de in dit Protocol bedoelde strafbare feiten wettelijke en bestuurlijke maatregelen en sociaal beleid en programma's aannemen of aanscherpen, toepassen en bekendmaken. Specifieke aandacht wordt geschonken aan de bescherming van kinderen die in het bijzonder kwetsbaar zijn voor deze praktijken.

§3. De Staten die partij zijn, nemen alle uitvoerbare maatregelen teneinde alle passende bijstand aan de slachtoffers van deze strafbare feiten te waarborgen, waaronder hun volledige herintegratie in de maatschappij en hun volledige lichamelijke en geestelijke herstel.”

☐ Mobiliteit

.....

X Onderwijs

Hier kan verwezen worden naar artikel 8, §4 van het protocol:

“Art. 8. §4. De Staten die partij zijn, nemen maatregelen om te zorgen voor passende scholing, in het bijzonder op het gebied van recht en psychologie, voor de personen die werken met slachtoffers van de uit hoofde van dit Protocol verboden strafbare feiten.”

☐ Milieu

.....

X Andere:

- informatie en sensibilisering

Hier kan verwezen worden naar artikel 8, §4 en art. 9. §2 van het protocol

“Art. 8. §4. De Staten die partij zijn, nemen maatregelen om te zorgen voor passende scholing, in het bijzonder op het gebied van recht en psychologie, voor de personen die werken met slachtoffers van de uit hoofde van dit Protocol verboden strafbare feiten.

Art. 9. §2. De Staten die partij zijn, bevorderen de kennis van het grote publiek, met inbegrip van kinderen, door middel van informatie met alle passende middelen, onderwijs en opleiding inzake de preventieve maatregelen en schadelijke gevolgen van de in dit Protocol bedoelde strafbare feiten. Bij de nakoming van hun verplichtingen uit hoofde van dit artikel moedigen de Staten die partij zijn de deelname aan van de gemeenschap en, in het bijzonder, van kinderen en kinderslachtoffers, aan de informatieve, educatieve en opleidingsprogramma's, mede op internationaal niveau.”

- *Internationale samenwerking*

Hier kan verwezen worden naar artikel 10 van het protocol

"Art. 10. §1. De Staten die partij zijn, nemen alle nodige stappen om de internationale samenwerking te intensiveren door multilaterale, regionale en bilaterale regelingen ten behoeve van voorkoming, opsporing, onderzoek, vervolging en bestrafing van hen die verantwoordelijk zijn voor handelingen met betrekking tot de verkoop van kinderen, kinderprostitutie, kinderpornografie en kindersekstoerisme. De Staten die partij zijn, bevorderen ook de internationale samenwerking en coördinatie tussen hun autoriteiten, nationale en internationale non-gouvernementele organisaties en internationale organisaties.

§2. De Staten die partij zijn, bevorderen de internationale samenwerking om kinderslachtoffers bij te staan bij hun lichamelijke en geestelijke herstel, reïntegratie in de maatschappij en repatriëring.

§3. De Staten die partij zijn, bevorderen de intensivering van internationale samenwerking teneinde de hoofdoorzaken, zoals armoede en onderontwikkeling, aan te pakken die ten grondslag liggen aan en bijdragen tot de kwetsbaarheid van kinderen voor de verkoop van kinderen, kinderprostitutie, kinderpornografie en kindersekstoerisme.

§4. De Staten die partij zijn, verlenen, voor zover zij daartoe in staat zijn, financiële, technische of andere bijstand door middel van bestaande multilaterale, regionale, bilaterale of andere programma's."

- *Verslaggeving aan het Comité voor de Rechten van het Kind*

Hier kan verwezen worden naar artikel 12 van het protocol:

"Art. 12. §1. Iedere Staat die partij is, brengt, binnen twee jaar na de inwerkingtreding van dit Protocol voor die Staat aan het Comité voor de Rechten van het Kind verslag uit met uitgebreide informatie over de maatregelen die hij heeft genomen voor de toepassing van de bepalingen van het Protocol.

§2. Na het uitbrengen van het uitgebreide verslag, neemt iedere Staat die partij is in de verslagen die hij in overeenstemming met artikel 44 van het Verdrag uitbrengt aan het Comité voor de Rechten van het Kind alle verdere informatie op met betrekking tot de toepassing van het Protocol.

De andere Staten die partij zijn bij het Protocol brengen iedere vijf jaar verslag uit.

§3. Het Comité voor de Rechten van het Kind kan de Staten die partij zijn verzoeken om nadere informatie die relevant is voor de toepassing van dit Protocol."

- c) Zijn de vier basisbeginselen van het Verdrag, zoals hieronder vermeld, van toepassing op het voorontwerp van decreet?

Zo ja, omcirkel het cijfer (1=zeer weinig; 5=zeer veel).

Zo nee, omcirkel NVT.

Motiveer uw antwoord.

1. Het hoger belang van het kind.

- algemeen:

1----2----3----4----5---NVT

- gezamenlijke verantwoordelijkheid van de ouders: 1—2—3—4—5—NVT
- verantwoordelijkheid van de overheid: 1—2—3—4—5—NVT
- verantwoordelijkheid van het kind zelf: 1—2—3—4—5—NVT

Het protocol gaat geeft op de eerste plaats vorm aan de verantwoordelijkheid van de overheid. Voor de verantwoordelijkheid van de ouders en van het kind kan verwezen worden naar het IVRK zelf.

2. Het recht van het kind op non-discriminatie.

- algemeen: 1—2—3—4—5—NVT
- eerbiediging van de rechten van het kind, ongeacht ras, huidskleur, geslacht, taal, godsdienst, politieke of andere overtuiging, nationale, etnische of maatschappelijke afkomst, welstand, handicap, geboorte of andere omstandigheid van het kind of van zijn ouder of wettige voogd: 1—2—3—4—5—NVT
- verplichting van de overheid om alle passende maatregelen te nemen om het kind te beschermen tegen alle vormen van discriminatie: 1—2—3—4—5—NVT
- de minderjarigheid van het kind geeft zelf aanleiding tot ongeoorloofde discriminatie bij de toepassing van het voorontwerp van decreet : 1—2—3—4—5—NVT

Meisjes en kinderen uit minderheden zijn wellicht extra kwetsbaar voor de fenomenen die het protocol wenst te bestrijden.

In het vierde en vijfde lid van de preambule van het protocol lezen we:

'Uiterst bezorgd over de wijdverbreide en voortdurende praktijk van sekstoerisme, waarvoor kinderen bijzonder kwetsbaar zijn, aangezien het de verkoop van kinderen, kinderprostitutie en kinderpornografie rechtstreeks bevordert, Erkennend dat een aantal bijzonder kwetsbare groepen, met inbegrip van meisjes, een groter risico loopt om seksueel te worden uitgebuit en dat meisjes onevenredig vertegenwoordigd zijn onder de slachtoffers van seksuele uitbuiting,' Het protocol is dan ook een belangrijk instrument om kinderen en in het bijzonder meisjes en kinderen uit minderheidsgroepen te beschermen tegen misbruik omwille van hun status van 'kind' vaak gecombineerd met het feit dat ze van het vrouwelijk geslacht zijn, tot een minderheidsgroep behoren, ...

3. Het recht van het kind op leven, overleven en ontwikkeling.

- algemeen: 1—2—3—4—5—NVT
- verplichting van de overheid om het kind te beschermen tegen mishandeling door de ouders of door degenen die de verantwoordelijkheid dragen voor de zorg van het kind: 1—2—3—4—5—NVT
- verplichting van de overheid om de nodige preventieve en curatieve maatregelen te nemen tegen kindermishandeling: 1—2—3—4—5—NVT
- recht op een behoorlijke levensstandaard: 1—2—3—4—5—NVT

Dit is de kerndoelstelling van het protocol.

4. Het recht van het kind op participatie.

- algemeen: 1---2---3---4---5---NVT
- recht van het kind om zijn mening te kennen te geven in alle aangelegenheden die het kind betreffen: 1---2---3---4---5---NVT
- verplichting van de overheid om ervoor te zorgen dat aan de mening van het kind 'in overeenstemming met zijn of haar leeftijd en rijpheid' passend belang wordt gehecht : 1---2---3---4---5---NVT
- recht op toegang tot passende informatie : 1---2---3---4---5---NVT
- recht op vereniging : 1---2---3---4---5---NVT
- recht op vrijheid van gedachte, geweten en godsdienst: 1---2---3---4---5---NVT

Eerst en vooral kan verwezen worden naar het IVRK waarop het protocol een aanvulling is. De participatierechten zoals omschreven in het IVRK blijven onverminderd van toepassing. De aanduiding 'NVT' moet dan ook begrepen worden in de zin dat het voorliggende protocol geen aanvullende bepalingen bevat die de participatierechten van kinderen verstevigen. Het protocol versterkt wel het recht van het kind op informatie vanwege de overheid.

- d) Hoe werden deze gegevens verzameld? Kruis uw antwoord aan en motiveer het.
Voeg zo mogelijk een kopie van de standpunten, artikels en uittreksels uit onderzoeken als bijlage toe en/ of vermeld heel duidelijk de gegevens van de geraadpleegde documentatie.

X algemene kennis (parate kennis, media, ...)

- *Expertise aangaande de rechten van het kind zoals gewaarborgd door het IVRK*
- *Aanvullende informatie over de protocollen werd gevonden op de website van Unicef (www.unicef.org)*

X raadpleging adviesorganen: Jeugdraad voor de Vlaamse Gemeenschap, Vlaamse Onderwijsraad, Sociaal-Economische Raad voor Vlaanderen, ...

De Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV) bracht op 9 januari 2002 advies uit. De Vlaamse sociale partners staan volledig achter de ratificatie van het facultatief protocol dat een betere bescherming zal bieden tegen kinderhandel, kinderprostitutie en, kinderpornografie¹.

☐ op basis van onderzoeksgegevens

.....
.....

¹ Zie Memorie van Toelichting

.....

☐ inbreng middenveld: Kinderrechtencoalitie, ...

.....

.....

.....

☐ raadpleging Kinderrechtencommissariaat

.....

.....

.....

☐ enquête onder kinderen en jongeren (via onderwijs, jeugdwerk, ...)

.....

.....

.....

☒ via het aanspreekpunt Kinderrechten van de functioneel bevoegde administratie of instelling

Het voorliggend KER werd opgesteld door de coördinator aanspreekpunten Kinderrechten.

Het voorliggend voorontwerp geeft uitvoering aan de beleidsconclusies zoals ze in het op 5 oktober 2001 door de Vlaamse regering goedgekeurde jaarlijkse verslaggeving van de Vlaamse regering aan het Vlaams Parlement en de Kinderrechtencommissaris geformuleerd zijn.

Deze verslaggeving wordt jaarlijks voorbereid door de aanspreekpunten Kinderrechten.

☐ andere

.....

.....

.....

.....

.....

3) Evaluatie effecten

a) Werden alternatieve beleidsvoornemens overwogen?

☐ Ja ☒ Nee

Motiveer uw antwoord.

Iedereen is het erover eens dat snelle ratificatie wenselijk is.

- b) Gaf dit kindeffectrapport aanleiding tot een duidelijk aanwijsbare aanpassing van het voorontwerp van decreet?

☐ Ja ☒ Nee ☐ Niet bekend,
Motiveer uw antwoord.

Het protocol werd goedgekeurd door de Algemene Vergadering van de VN. Het gaat om een versterking van het IVRK. De volkomen inwerkingtreding is dan ook het enige mogelijk besluit.

4) Varia

Zijn er overwegingen die hebben meegespeeld bij de opstelling van het voorontwerp van decreet, maar die nog niet aan bod zijn gekomen in dit kindeffectrapport? Zo ja, welke?

Neen.

5) Evaluatie werkwijze

- a) Welke moeilijkheden ondervond u bij de opmaak van het kindeffectrapport?

Het evalueren van een voorontwerp van decreet dat de instemming beoogt met een verdrag/protocol noodzaakt uiteraard een onderzoek van het verdrag/protocol zelf. Eenmaal de vraag naar de instemming gesteld wordt, is er normalerwijze geen onderhandelingsruimte meer om het protocol/verdrag nog te wijzigen. Niettemin is een toetsing van instemmingsdecreten aan het IVRK zeker niet zonder betekenis. Het IVRK is een internationale norm die deel uitmaakt van de nationale rechtsorde. Het is belangrijk om de verhouding tussen IVRK en andere Verdragen die Vlaanderen van toepassing verklaart op de voet te volgen. Ingeval van betwisting over de toepassing van het IVRK dan wel van een ander verdrag is de hoogste norm de geldende.

- b) Welke suggesties hebt u om het kindeffectrapport gebruiksvriendelijker te maken?

6) Beleidsconclusie

Welke voorstellen hebt u op basis van het gemaakte kindeffectrapport voor het beleid?

Na de goedkeuring van het IVRK door de VN op 20 november 1989 was België er zeer snel bij om het te ratificeren. De noodzakelijke goedkeuring door de federale overheid én de gemeenschappen hebben niet kunnen beletten dat het IVRK in België reeds op 15 januari 1992 in werking is getreden.

De twee aanvullende protocollen werden op 25 mei 2000 goedgekeurd door de VN

Unicef roept de staten op om te ratificeren voor de bijzondere zitting van de VN over kinderen die zal doorgaan van 8 t/m 10 mei 2002.

Op 5 oktober 2001 heeft de Vlaamse regering er zich toe verbonden het dossier m.b.t. het facultatief protocol over kinderhandel, kinderprostitutie en kinderpornografie bij het verdrag inzake de rechten

van het kind bij prioriteit te behandelen zodat het Vlaams Parlement zou kunnen overgaan tot de ratificatie.

Het voorliggende voorontwerp geeft uitvoering aan deze beleidsconclusie.

Het verdient aanbeveling dat aan de Raad van State zou gevraagd worden om advies te vragen binnen een bepaalde termijn (bijv. 1 maand). Dit zou een belangrijk politiek signaal zijn dat Vlaanderen vaart wenst te zetten achter de ratificatie van het voorliggend protocol en de ratificatie van dit protocol waarvoor het bevoegd is, wel degelijk prioritair vindt.

7) Contactpersoon

Bij wie kan meer informatie verkregen worden over het opgemaakte kindeffectrapport (naam, administratieve entiteit, telefoon, e-mail)?

(Het is belangrijk om hier de naam op te geven van de persoon op de administratie die het dossier in concreto behandelt. Dat doet geen afbreuk aan het feit dat de politieke eindverantwoordelijkheid voor het indienen van het ontwerp van decreet en het kindeffectrapport in kwestie bij het Vlaams Parlement bij de regering en de bevoegde minister ligt.)

Joost Van Haelst

Adjunct van de directeur

Coördinator aanspreekpunten kinderrechten

Administratie Gezin en Maatschappelijk Welzijn

Directoraat-generaal

Markiesstraat 1 - 3de verdiep

1000 Brussel

tel.: 32 2 553 33 73 (secre. 3325 & 33 01)

fax.: 32 2 553 34 19

joost.vanhaelst@wvc.vlaanderen.be

<http://www.wvc.vlaanderen.be/kinderrechten/>

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 33.365/3

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, derde kamer, op 3 mei 2002 door de Vlaamse minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen verzocht haar van advies te dienen over een voorontwerp van decreet "houdende instemming met het facultatief protocol inzake de verkoop van kinderen, kinderprostitutie en kinderpornografie bij het verdrag inzake de rechten van het kind, opgemaakt in New York op 25 mei 2000 ", heeft op 11 juni 2002 het volgende advies gegeven :

Bij het ontwerp zijn geen opmerkingen te maken.

33.365/3

De kamer was samengesteld uit

de Heren	W. DEROOVER,	eerste voorzitter,
	P. LEMMENS, J. SMETS,	staatsraden,
	A. SPRUYT,	assessor van de afdeling wetgeving,
Mevrouw	F. LIEVENS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. W. PAS, auditeur. De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld en toegelicht door de H. J. DRIJKONINGEN, eerste referendaris.

DE GRIFFIER,

DE EERSTE VOORZITTER,

F. LIEVENS

W. DEROOVER

ONTWERP VAN DECREET

ONTWERP VAN DECREET

*De Vlaamse minister van Welzijn, Gezondheid,
Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking,*

DE VLAAMSE REGERING,

Mieke VOGELS

Op voorstel van de Vlaamse minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking en van de Vlaamse minister van Economie, Buitenlands Beleid, Buitenlandse Handel en Huisvesting ;

*De Vlaamse minister van Economie, Buitenlands
Beleid, Buitenlandse Handel en Huisvesting,*

Na beraadslaging,

Jaak GABRIELS

BESLUIT :

De Vlaamse minister van Welzijn, Gezondheid, Gelijke Kansen en Ontwikkelingssamenwerking, is ermee belast, in naam van de Vlaamse regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt :

Artikel 1

Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

Artikel 2

Het facultatief protocol inzake de verkoop van kinderen, kinderprostitutie en kinderpornografie bij het verdrag inzake de rechten van het kind, opge maakt in New York op 25 mei 2000, zal volkomen gevolg hebben.

Brussel, 21 juni 2002.

De minister-president van de Vlaamse regering,

Patrick DEWAEL

BIJLAGEN

**PROTOCOLE FACULTATIF
À LA CONVENTION RELATIVE
AUX DROITS DE L'ENFANT,
CONCERNANT LA VENTE D'ENFANTS,
LA PROSTITUTION DES ENFANTS
ET LA PORNOGRAPHIE METTANT EN SCÈNE
DES ENFANTS**

**NATIONS UNIES
2000**

**Protocole facultatif à la Convention
relative aux droits de l'enfant,
concernant la vente d'enfants,
la prostitution des enfants
et la pornographie mettant en scène des enfants**

Les États Parties au présent Protocole,

Considérant que, pour aller de l'avant dans la réalisation des buts de la Convention relative aux droits de l'enfant¹ et l'application de ses dispositions, en particulier des articles premier, 11, 21, 32, 33, 34, 35 et 36, il serait approprié d'élargir les mesures que les États Parties devraient prendre pour garantir la protection de l'enfant contre la vente d'enfants, la prostitution des enfants et la pornographie mettant en scène des enfants,

Considérant également que la Convention relative aux droits de l'enfant consacre le droit de l'enfant d'être protégé contre l'exploitation économique et de ne pas être astreint à un travail comportant des risques ou susceptible de compromettre son éducation ou de nuire à sa santé ou à son développement physique, mental, spirituel, moral ou social,

Constatant avec une vive préoccupation que la traite internationale d'enfants aux fins de la vente d'enfants, de la prostitution des enfants et de la pornographie mettant en scène des enfants revêt des proportions considérables et croissantes,

Profondément préoccupés par la pratique répandue et persistante du tourisme sexuel auquel les enfants sont particulièrement exposés, dans la mesure où il favorise directement la vente d'enfants, la prostitution des enfants et la pornographie mettant en scène des enfants, -

Conscients qu'un certain nombre de groupes particulièrement vulnérables, notamment les fillettes, sont davantage exposés au risque d'exploitation sexuelle, et qu'on recense un nombre anormalement élevé de fillettes parmi les victimes de l'exploitation sexuelle,

Préoccupés par l'offre croissante de matériels pornographiques mettant en scène des enfants sur l'Internet et autres nouveaux supports technologiques, et rappelant que, dans ses conclusions, la Conférence internationale sur la lutte contre la pornographie impliquant des enfants sur l'Internet (Vienne, 1999) a notamment demandé la criminalisation dans le monde entier de la production, la distribution, l'exportation, l'importation, la transmission, la possession intentionnelle et la publicité de matériels pornographiques impliquant des enfants, et soulignant l'importance d'une coopération et d'un partenariat plus étroits entre les pouvoirs publics et les professionnels de l'Internet,

Convaincus que l'élimination de la vente d'enfants, de la prostitution des enfants et de la pornographie mettant en scène des enfants sera facilitée par l'adoption d'une approche globale tenant compte des facteurs qui contribuent à ces phénomènes, notamment le sous-développement, la pauvreté, les

disparités économiques, l'inéquité des structures socioéconomiques, les dysfonctionnements familiaux, le manque d'éducation, l'exode rural, la discrimination fondée sur le sexe, le comportement sexuel irresponsable des adultes, les pratiques traditionnelles préjudiciables, les conflits armés et la traite des enfants,

Estimant qu'une action de sensibilisation du public est nécessaire pour réduire la demande qui est à l'origine de la vente d'enfants, de la prostitution des enfants et de la pornographie pédophile, et qu'il importe de renforcer le partenariat mondial entre tous les acteurs et d'améliorer l'application de la loi au niveau national,

Prenant note des dispositions des instruments juridiques internationaux pertinents en matière de protection des enfants, notamment la Convention de La Haye sur la protection des enfants et la coopération en matière d'adoption internationale, la Convention de La Haye sur les aspects civils de l'enlèvement international d'enfants, la Convention de La Haye concernant la compétence, la loi applicable, la reconnaissance, l'exécution et la coopération en matière de responsabilité parentale et de mesures de protection des enfants, et la Convention No 182 de l'OIT concernant l'interdiction des pires formes de travail des enfants et l'action immédiate en vue de leur élimination,

Encouragés par l'appui massif dont bénéficie la Convention relative aux droits de l'enfant, qui traduit l'existence d'une volonté généralisée de promouvoir et de protéger les droits de l'enfant,

Considérant qu'il importe de mettre en œuvre les dispositions du Programme d'action pour la prévention de la vente d'enfants, de la prostitution des enfants et de la pornographie impliquant des enfants et de la Déclaration et du Programme d'action adoptés en 1996 au Congrès mondial contre l'exploitation sexuelle des enfants à des fins commerciales, tenu à Stockholm du 27 au 31 août 1996, ainsi que les autres décisions et recommandations pertinentes des organismes internationaux concernés,

Tenant dûment compte de l'importance des traditions et des valeurs culturelles de chaque peuple pour la protection de l'enfant et son développement harmonieux,

Sont convenus de ce qui suit :

Article premier

Les États Parties interdisent la vente d'enfants, la prostitution des enfants et la pornographie mettant en scène des enfants conformément aux dispositions du présent Protocole.

Article 2

Aux fins du présent Protocole :

- a) On entend par vente d'enfants tout acte ou toute transaction faisant intervenir le transfert d'un enfant de toute personne ou de tout groupe de personnes à une autre personne ou un autre groupe contre rémunération ou tout autre avantage;
- b) On entend par prostitution des enfants le fait d'utiliser un enfant aux fins d'activités sexuelles contre rémunération ou toute autre forme d'avantage;
- c) On entend par pornographie mettant en scène des enfants toute représentation, par quelque moyen que ce soit, d'un enfant s'adonnant à des activités sexuelles explicites, réelles ou simulées, ou toute représentation des organes sexuels d'un enfant, à des fins principalement sexuelles.

Article 3

1. Chaque État Partie veille à ce que, au minimum, les actes et activités suivants soient pleinement saisis par son droit pénal, que ces infractions soient commises au plan interne ou transnational, par un individu ou de façon organisée :

- a) Pour ce qui est de la vente d'enfants visée à l'article 2 :
 - i) Le fait d'offrir, de remettre, ou d'accepter un enfant, quel que soit le moyen utilisé, aux fins :
 - a. D'exploiter l'enfant à des fins sexuelles;
 - b. De transférer les organes de l'enfant à titre onéreux;
 - c. De soumettre l'enfant au travail forcé;
 - ii) Le fait d'obtenir indûment, en tant qu'intermédiaire, le consentement à l'adoption d'un enfant, en violation des instruments juridiques internationaux relatifs à l'adoption;
 - b) Le fait d'offrir, d'obtenir, de procurer ou de fournir un enfant à des fins de prostitution, telle que définie à l'article 2;
 - c) Le fait de produire, de distribuer, de diffuser, d'importer, d'exporter, d'offrir, de vendre ou de détenir aux fins susmentionnées des matériels pornographiques mettant en scène des enfants, tels que définis à l'article 2.
2. Sous réserve du droit interne d'un État Partie, les mêmes dispositions valent en cas de tentative de commission de l'un quelconque de ces actes, de complicité dans sa commission ou de participation à celle-ci.
3. Tout État Partie rend ces infractions passibles de peines appropriées tenant compte de leur gravité.

4. Sous réserve des dispositions de son droit interne, tout État Partie prend, s'il y a lieu, les mesures qui s'imposent, afin d'établir la responsabilité des personnes morales pour les infractions visées au paragraphe 1 du présent article. Selon les principes juridiques de l'État Partie, cette responsabilité peut être pénale, civile ou administrative.

5. Les États Parties prennent toutes les mesures juridiques et administratives appropriées pour s'assurer que toutes les personnes intervenant dans l'adoption d'un enfant agissent conformément aux dispositions des instruments juridiques internationaux applicables.

Article 4

1. Tout État Partie prend les mesures nécessaires pour établir sa compétence aux fins de connaître des infractions visées au paragraphe 1 de l'article 3, lorsque ces infractions ont été commises sur son territoire ou à bord de navires ou d'aéronefs immatriculés dans cet État.

2. Tout État Partie peut prendre les mesures nécessaires pour établir sa compétence aux fins de connaître des infractions visées au paragraphe 1 de l'article 3, dans les cas suivants :

a) Lorsque l'auteur présumé de l'infraction est un ressortissant dudit État, ou a sa résidence habituelle sur le territoire de celui-ci;

b) Lorsque la victime est un ressortissant dudit État.

3. Tout État Partie prend également les mesures propres à établir sa compétence aux fins de connaître des infractions susmentionnées lorsque l'auteur présumé de l'infraction est présent sur son territoire et qu'il ne l'extrade pas vers un autre État Partie au motif que l'infraction a été commise par l'un de ses ressortissants.

4. Le présent Protocole n'exclut l'exercice d'aucune compétence pénale en application du droit interne.

Article 5

1. Les infractions visées au paragraphe 1 de l'article 3 sont de plein droit comprises dans tout traité d'extradition en vigueur entre les États Parties et sont comprises dans tout traité d'extradition qui sera conclu ultérieurement entre eux, conformément aux conditions énoncées dans lesdits traités.

2. Si un État Partie qui subordonne l'extradition à l'existence d'un traité est saisi d'une demande d'extradition par un autre État Partie avec lequel il n'est pas lié par un traité d'extradition, il peut considérer le présent Protocole comme constituant la base juridique de l'extradition en ce qui concerne lesdites infractions. L'extradition est subordonnée aux conditions prévues par le droit de l'État requis.

3. Les États Parties qui ne subordonnent pas l'extradition à l'existence d'un traité reconnaissent lesdites infractions comme cas d'extradition entre eux dans les conditions prévues par le droit de l'État requis.

4. Entre États Parties, lesdites infractions sont considérées aux fins d'extradition comme ayant été commises non seulement au lieu de leur perpétration, mais aussi sur le territoire placé sous la juridiction des États tenus d'établir leur compétence en vertu de l'article 4.

5. Si une demande d'extradition est présentée au motif d'une infraction visée au paragraphe 1 de l'article 3, et si l'État requis n'extrade pas ou ne veut pas extradier, à raison de la nationalité de l'auteur de l'infraction, cet État prend les mesures voulues pour saisir ses autorités compétentes aux fins de poursuites.

Article 6

1. Les États Parties s'accordent l'entraide la plus large possible pour toute enquête, procédure pénale ou procédure d'extradition relative aux infractions visées au paragraphe 1 de l'article 3, y compris pour l'obtention des éléments de preuve dont ils disposent et qui sont nécessaires aux fins de la procédure.

2. Les États Parties s'acquittent de leurs obligations en vertu du paragraphe 1 du présent article en conformité avec tout traité ou accord d'entraide judiciaire qui peut exister entre eux. En l'absence d'un tel traité ou accord, les États Parties s'accordent cette entraide conformément à leur droit interne.

Article 7

Sous réserve des dispositions de leur droit interne, les États Parties :

a) Prennent des mesures appropriées pour permettre la saisie et la confiscation, selon que de besoin :

i) Des biens tels que documents, avoirs et autres moyens matériels utilisés pour commettre les infractions visées dans le présent Protocole ou en faciliter la commission;

ii) Du produit de ces infractions;

b) Donnent effet aux demandes de saisie ou de confiscation des biens ou produits visés à l'alinéa i) du paragraphe a) émanant d'un autre État Partie;

c) Prennent des mesures en vue de fermer provisoirement ou définitivement les locaux utilisés pour commettre lesdites infractions.

Article 8

1. Les États Parties adoptent à tous les stades de la procédure pénale les mesures nécessaires pour protéger les droits et les intérêts des enfants victimes des pratiques prosrites par le présent Protocole, en particulier :

a) En reconnaissant la vulnérabilité des enfants victimes et en adaptant les procédures de manière à tenir compte de leurs besoins particuliers, notamment en tant que témoins;

b) En tenant les enfants victimes informés de leurs droits, de leur rôle ainsi que de la portée, du calendrier et du déroulement de la procédure, et de la décision rendue dans leur affaire;

c) En permettant que les vues, les besoins ou les préoccupations des enfants victimes soient présentés et examinés au cours de la procédure lorsque leurs intérêts personnels sont en jeu, d'une manière conforme aux règles de procédure du droit interne;

d) En fournissant des services d'appui appropriés aux enfants victimes à tous les stades de la procédure judiciaire;

e) En protégeant, s'il y a lieu, la vie privée et l'identité des enfants victimes et en prenant des mesures conformes au droit interne pour prévenir la diffusion de toute information pouvant conduire à leur identification;

f) En veillant, le cas échéant, à ce que les enfants victimes, ainsi que leur famille et les témoins à charge, soient à l'abri de l'intimidation et des représailles;

g) En évitant tout retard indu dans le prononcé du jugement et l'exécution des ordonnances ou des décisions accordant une indemnisation aux enfants victimes.

2. Les États Parties veillent à ce qu'une incertitude quant à l'âge réel de la victime n'empêche pas l'ouverture d'enquêtes pénales, notamment d'enquêtes visant à déterminer cet âge.

3. Les États Parties veillent à ce que, dans la manière dont le système de justice pénale traite les enfants victimes des infractions décrites dans le présent Protocole, l'intérêt supérieur de l'enfant soit la considération première.

4. Les États Parties prennent des mesures pour dispenser une formation appropriée, en particulier dans les domaines juridique et psychologique, aux personnes qui s'occupent des victimes des infractions visées dans le présent Protocole.

5. S'il y a lieu, les États Parties font le nécessaire pour garantir la sécurité et l'intégrité des personnes et/ou des organismes de prévention et/ou de protection et de réadaptation des victimes de telles infractions.

6. Aucune des dispositions du présent article ne porte atteinte au droit de l'accusé à un procès équitable et impartial ou n'est incompatible avec ce droit.

Article 9

1. Les États Parties adoptent ou renforcent, appliquent et diffusent des lois, mesures administratives, politiques et programmes sociaux pour préve-

nir les infractions visées dans le présent Protocole. Une attention spéciale est accordée à la protection des enfants particulièrement exposés à de telles pratiques.

2. Par l'information à l'aide de tous les moyens appropriés, l'éducation et la formation, les États Parties sensibilisent le grand public, y compris les enfants, aux mesures propres à prévenir les pratiques prosrites par le présent Protocole et aux effets néfastes de ces dernières. Pour s'acquitter de leurs obligations en vertu du présent article, les États Parties encouragent la participation de la collectivité et, en particulier, des enfants et des enfants victimes, à ces programmes d'information, d'éducation et de formation, y compris au niveau international.

3. Les États Parties prennent toutes les mesures matériellement possibles pour assurer toute l'assistance appropriée aux victimes des infractions visées dans le présent Protocole, notamment leur pleine réinsertion sociale, et leur plein rétablissement physique et psychologique.

4. Les États Parties veillent à ce que tous les enfants victimes des infractions décrites dans le présent Protocole aient accès à des procédures leur permettant, sans discrimination, de réclamer réparation du préjudice subi aux personnes juridiquement responsables.

5. Les États Parties prennent des mesures appropriées pour interdire efficacement la production et la diffusion de matériels qui font la publicité des pratiques prosrites dans le présent Protocole.

Article 10

1. Les États Parties prennent toutes les mesures nécessaires pour renforcer la coopération internationale par des accords multilatéraux, régionaux et bilatéraux ayant pour objet de prévenir, identifier, poursuivre et punir les responsables d'actes liés à la vente d'enfants, à la prostitution des enfants, à la pornographie et au tourisme pédophiles, ainsi que d'enquêter sur de tels actes. Les États Parties favorisent également la coopération et la coordination internationales entre leurs autorités, les organisations non gouvernementales nationales et internationales et les organisations internationales.

2. Les États Parties encouragent la coopération internationale pour aider à la réadaptation physique et psychologique des enfants victimes, à leur réinsertion sociale et à leur rapatriement.

3. Les États Parties s'attachent à renforcer la coopération internationale pour éliminer les principaux facteurs, notamment la pauvreté et le sous-développement, qui rendent les enfants vulnérables à la vente, à la prostitution, à la pornographie et au tourisme pédophiles.

4. Les États Parties qui sont en mesure de le faire fournissent une aide financière, technique ou autre dans le cadre des programmes existants, multilatéraux, régionaux, bilatéraux ou autres.

Article 11

Aucune des dispositions du présent Protocole ne porte atteinte aux dispositions plus propices à la réalisation des droits de l'enfant qui peuvent figurer :

- a) Dans la législation d'un État Partie;
- b) Dans le droit international en vigueur pour cet État.

Article 12

1. Chaque État Partie présente, dans les deux ans à compter de l'entrée en vigueur du présent Protocole à son égard, un rapport au Comité des droits de l'enfant contenant des renseignements détaillés sur les mesures qu'il a prises pour donner effet aux dispositions du Protocole.
2. Après la présentation de son rapport détaillé, chaque État Partie inclut dans les rapports qu'il présente au Comité des droits de l'enfant, conformément à l'article 44 de la Convention, tous nouveaux renseignements concernant l'application du présent Protocole. Les autres États Parties au Protocole présentent un rapport tous les cinq ans.
3. Le Comité des droits de l'enfant peut demander aux États Parties un complément d'information concernant l'application du présent Protocole.

Article 13

1. Le présent Protocole est ouvert à la signature de tout État qui est Partie à la Convention ou qui l'a signée.
2. Le présent Protocole est soumis à la ratification et est ouvert à l'adhésion de tout État qui est Partie à la Convention ou qui l'a signée. Les instruments de ratification ou d'adhésion seront déposés auprès du Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies.

Article 14

1. Le présent Protocole entrera en vigueur trois mois après la date du dépôt du dixième instrument de ratification ou d'adhésion.
2. Pour chacun des États qui ratifieront le présent Protocole ou y adhéreront après son entrée en vigueur, le Protocole entrera en vigueur un mois après la date du dépôt par cet État de son instrument de ratification ou d'adhésion.

Article 15

1. Tout État Partie peut, à tout moment, dénoncer le présent Protocole par notification écrite adressée au Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies, qui en informe les autres États Parties à la Convention et tous les États qui l'ont signée. La dénonciation prend effet un an après la date à

laquelle la notification a été reçue par le Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies.

2. La dénonciation ne dégage pas l'État Partie qui en est l'auteur des obligations que lui impose le Protocole au regard de toute infraction survenue avant la date à laquelle la dénonciation prend effet, pas plus qu'elle n'entrave en aucune manière la poursuite de l'examen de toute question dont le Comité serait déjà saisi avant cette date.

Article 16

1. Tout État Partie peut proposer un amendement et en déposer le texte auprès du Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies. Celui-ci communique alors la proposition d'amendement aux États Parties, en leur demandant de lui faire savoir s'ils sont favorables à la convocation d'une conférence des États Parties en vue de l'examen de la proposition et de sa mise aux voix. Si, dans les quatre mois qui suivent la date de cette communication, un tiers au moins des États Parties se prononcent en faveur de la convocation d'une telle conférence, le Secrétaire général convoque la conférence sous les auspices de l'Organisation des Nations Unies. Tout amendement adopté par la majorité des États Parties présents et votants à la conférence est soumis à l'Assemblée générale pour approbation.

2. Tout amendement adopté conformément aux dispositions du paragraphe 1 du présent article entre en vigueur lorsqu'il a été approuvé par l'Assemblée générale des Nations Unies et accepté par une majorité des deux tiers des États Parties.

3. Lorsqu'un amendement entre en vigueur, il a force obligatoire pour les États Parties qui l'ont accepté, les autres États Parties demeurant liés par les dispositions du présent Protocole et par tous amendements antérieurs acceptés par eux.

Article 17

1. Le présent Protocole, dont les textes anglais, arabe, chinois, espagnol, français et russe font également foi, sera déposé aux archives de l'Organisation des Nations Unies.

2. Le Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies transmettra une copie certifiée conforme du présent Protocole à tous les États Parties à la Convention et à tous les États qui l'ont signée.

UNITED NATIONS

NATIONS UNIES

OPTIONAL PROTOCOL TO THE CONVENTION
ON THE RIGHTS OF THE CHILD ON THE SALE
OF CHILDREN, CHILD PROSTITUTION AND
CHILD PORNOGRAPHY
ADOPTED BY THE GENERAL ASSEMBLY OF THE
UNITED NATIONS ON 25 May 2000

PROTOCOLE FACULTATIF À LA CONVENTION
RELATIVE AUX DROITS DE L'ENFANT,
CONCERNANT LA VENTE D'ENFANTS,
LA PROSTITUTION DES ENFANTS ET LA
PORNOGRAPHIE METTANT EN SCÈNE
DES ENFANTS
ADOPTÉ PAR L'ASSEMBLÉE GÉNÉRALE DES
NATIONS UNIES LE 25 MAI 2000

PROCÈS-VERBAL DE RECTIFICATION
OF THE ORIGINAL OF THE PROTOCOL

PROCÈS-VERBAL DE RECTIFICATION
DE L'ORIGINAL DU PROTOCOLE

THE SECRETARY-GENERAL OF THE UNITED
NATIONS, acting in his capacity as
depository of the Optional Protocol to the
Convention on the Rights of the Child on
the sale of children, child prostitution
and child pornography, adopted by the
General Assembly of the United Nations on
25 May 2000 (Protocol),

LE SECRÉTAIRE GÉNÉRAL DE L'ORGANISATION
DES NATIONS UNIES, agissant en sa qualité
de dépositaire du Protocole facultatif à
la Convention relative aux droits de
l'enfant, concernant la vente d'enfants,
la prostitution des enfants et la
pornographie mettant en scène des enfants,
adopté par l'Assemblée générale des
Nations Unies le 25 mai 2000 (Protocole),

WHEREAS it appears that the original of
the Protocol (Arabic, Chinese, English,
French, Russian and Spanish authentic
texts) contains errors,

CONSIDÉRANT que l'original du Protocole
(textes authentiques anglais, arabe,
chinois, espagnol, français et russe)
comporte des erreurs,

WHEREAS the corresponding proposed
corrections have been communicated to all
interested States by depository
notification C.N.540.2000.TREATIES-8 of
16 August 2000,

CONSIDÉRANT que les propositions de
corrections correspondantes ont été
communiquées à tous les États intéressés
par la notification dépositaire C.N.540.
2000.TREATIES-8 en date du 16 août 2000,

WHEREAS by 14 November 2000, the date on
which the 90-day period specified for the
notification of objections to the proposed
corrections expired, no objection had been
notified,

CONSIDÉRANT qu'au 14 novembre 2000, date
à laquelle le délai de 90 jours spécifié
pour la notification d'objections aux
corrections proposées a expiré, aucune
objection n'a été notifiée,

HAS CAUSED the required corrections as
indicated in the annex to this Procès-
verbal to be effected in the original of
the Protocol (Arabic, Chinese, English,
French, Russian and Spanish authentic
texts), which corrections also apply to
the certified true copies of the Protocol
established on 1 June 2000.

A FAIT PROCÉDER dans l'original du
Protocole (textes authentiques anglais,
arabe, chinois, espagnol, français et
russe) aux corrections requises, telles
qu'indiquées en annexe au présent procès-
verbal, lesquelles s'appliquent également
aux exemplaires certifiés conformes du
Protocole établis le 1er juin 2000.

IN WITNESS WHEREOF, I,
Hans Corell, Under-Secretary-General,
the Legal Counsel, have signed this
Procès-verbal.

EN FOI DE QUOI, Nous,
Hans Corell, Secrétaire général adjoint,
Conseiller juridique, avons signé le
présent procès-verbal.

Done at the Headquarters of the United
Nations, New York, on
14 November 2000.

Fait au Siège de l'Organisation des
Nations Unies, à New York, le
14 novembre 2000.

Hans Corell

UNITED NATIONS

NATIONS UNIES

POSTAL ADDRESS—ADRESSE POSTALE UNITED NATIONS, N.Y. 10017
CABLE ADDRESS—ADRESSE TELEGRAPHIQUE UNATIONS NEW YORK

Référence : C.N.1032.2000.TREATIES-72 (Notification Dépositaire)

**PROTOCOLE FACULTATIF À LA CONVENTION RELATIVE AUX DROITS
DE L'ENFANT, CONCERNANT LA VENTE D'ENFANTS, LA PROSTITUTION
DES ENFANTS ET LA PORNOGRAPHIE METTANT EN SCÈNE DES
ENFANTS**

NEW YORK, 25 MAI 2000

**RECTIFICATION DE L'ORIGINAL DU PROTOCOLE
(TEXTES AUTHENTIQUES ANGLAIS, ARABE, CHINOIS, ESPAGNOL, FRANÇAIS ET RUSSE)
ET TRANSMISSION DU PROCÈS-VERBAL CORRESPONDANT¹**

Le Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies, agissant en sa qualité de dépositaire, communique :

Au 14 novembre 2000, date à laquelle le délai de 90 jours spécifié pour la notification d'objections aux corrections proposées a expiré, aucune objection n'a été notifiée au Secrétaire général.

En conséquence, le Secrétaire général a effectué les corrections requises dans l'original du Protocole (texte authentique anglais, arabe, chinois, espagnol, français et russe) ainsi que dans les exemplaires certifiés conformes de celui-ci. Le procès-verbal de rectification correspondant est transmis en annexe.

Le 14 novembre 2000

A handwritten signature in black ink, likely belonging to Kofi Annan, the Secretary-General at the time.

¹ Voir notification dépositaire C.N.540.2000.TREATIES-8 du 16 août 2000 (Proposition de corrections à l'original du Protocole (textes authentiques anglais, arabe, chinois, espagnol, français et russe) et aux copies certifiées conformes).

Attention : Services des Traités des Ministères des Affaires Étrangères et organisations internationales concernés.

French authentic text – texte authentique français

- *À l'article 2 a), remplacer :*
In article 2 (a), replace:

"tout acte ou toute transaction faisant intervenir le transfert d'un enfant de toute personne ou de tout groupe de personnes à une autre personne ou un autre groupe"

par :

by:

"tout acte ou toute transaction en vertu desquels un enfant est remis par toute personne ou tout groupe de personnes à une autre personne ou groupe de personnes"

- *À l'article 3 1) dans le premier membre de phrase, remplacer :*
In article 3 (1) in first part of the sentence, replace:

"soient pleinement saisis par son droit pénal"

par :

by:

"soient pleinement couverts par son droit pénal"

- *À l'article 3 1) a), remplacer :*
In article 3 (1) (a), replace:

"pour ce qui est de la vente d'enfants visée à l'article 2"

par :

by:

"dans le cadre de la vente d'enfants telle que définie à l'article 2"

- *À l'article 3 1) a) i) a., remplacer :*
In article 3 (1) (i) a., replace:

"D'exploiter l'enfant à des fins sexuelles"

par :
by:

"D'exploitation sexuelle de l'enfant"
- *À l'article 3 1) a) i) b., remplacer :*
In article 3 (1) (a) (i) b., replace:

"De transférer les organes de l'enfant à titre onéreux"

par :
by:

"De transfert d'organe de l'enfant à titre onéreux"
- *À l'article 3 1) c), ajouter une virgule entre :*
In article 3 (1) (c), add a comma between:

"susmentionnées"

et
and

"des matériels pornographiques"

- *À l'article 4 4) remplacer :*

In article 4 (4) replace:

"n'exclut l'exercice d'aucune compétence pénale en application du droit interne"

par :

by:

"n'exclut aucune compétence pénale exercée conformément aux lois nationales"

- *À l'article 7 b), remplacer :*

In article 7 (b), replace:

"Donnent effet aux demandes de saisie ou de confiscation des biens ou produits visés à l'alinéa i) du paragraphe a) émanant d'un autre État Partie"

par :

by:

"Donnent effet aux demandes de saisie ou de confiscation des biens ou produits visés au paragraphe a) émanant d'un autre État Partie"

- *À l'article 8 1) d), remplacer :*

In article 8 1) (d), replace:

"En fournissant des services d'appui appropriés"

par :

by:

"En fournissant une assistance appropriée"

A. TITEL

*Facultatief Protocol inzake de verkoop van kinderen, prostitutie en
pornografie bij het Verdrag inzake de rechten van het kind;
New York, 25 mei 2000*

C. VERTALING

**Facultatief Protocol inzake de verkoop van kinderen, kinder-
prostitutie en kinderpornografie bij het Verdrag inzake de rechten
van het kind**

De Staten die partij zijn bij dit Protocol,

Overwegend dat het ten behoeve van de verdere verwezenlijking van de doelstellingen van het Verdrag inzake de rechten van het kind en de verdere toepassing van de bepalingen ervan, in het bijzonder de artikelen, 1, 11, 21, 32, 33, 34, 35 en 36, gepast zou zijn de maatregelen uit te breiden die de Staten die partij zijn, dienen te nemen teneinde de bescherming van kinderen te waarborgen tegen de verkoop van kinderen, kinderprostitutie en kinderpornografie,

Tevens overwegend dat het Verdrag inzake de rechten van het kind het recht van het kind erkent te worden beschermd tegen economische uitbuiting en tegen het verrichten van werk dat naar alle waarschijnlijkheid gevaarlijk is of de opvoeding van het kind zal hinderen, of schadelijk zal zijn voor de gezondheid of de lichamelijke, geestelijke, intellectuele, zedelijke of maatschappelijke ontwikkeling van het kind,

Ernstig bezorgd over de aanzienlijke en toenemende internationale handel in kinderen ten behoeve van de verkoop van kinderen, kinderprostitutie en kinderpornografie,

Uiterst bezorgd over de wijdverbreide en voortdurende praktijk van sekstoerisme, waarvoor kinderen bijzonder kwetsbaar zijn, aangezien het de verkoop van kinderen, kinderprostitutie en kinderpornografie rechtstreeks bevordert,

Erkennend dat een aantal bijzonder kwetsbare groepen, met inbegrip van meisjes, een groter risico loopt om seksueel te worden uitgebuit en dat meisjes onevenredig vertegenwoordigd zijn onder de slachtoffers van seksuele uitbuiting,

Bezorgd over de toenemende beschikbaarheid van kinderpornografie via internet en andere nieuwe technologieën, en herinnerend aan de Internationale Conferentie inzake de bestrijding van kinderpornografie op internet (Wenen, 1999) en, in het bijzonder, de conclusie daarvan die oproept tot het wereldwijd strafbaar stellen van de vervaardiging, verspreiding, export, import, transmissie, het opzettelijk bezit en propageren van kinderpornografie, en de nadruk leggend op het belang van nauwere samenwerking en partnerschap tussen regeringen en de Internetbranche,

Van mening dat de uitbanning van de verkoop van kinderen, kinderprostitutie en kinderpornografie zal worden vergemakkelijkt door aanname van een brede benadering, waarbij rekening wordt gehouden met alle relevante factoren, zoals onderontwikkeling, armoede, economische verschillen, een onrechtvaardige sociaal-economische structuur, probleemgezinnen, gebrek aan onderwijs, migratie van het platteland naar de stad, discriminatie op grond van geslacht, onverantwoordelijk seksueel gedrag door volwassenen, schadelijke traditionele praktijken, gewapende conflicten en handel in kinderen,

Van mening dat het nodig is te pogen de bewustwording van het publiek te bevorderen om de vraag van consumenten naar de verkoop van kinderen, kinderprostitutie en kinderpornografie terug te dringen, en voorts overtuigd van het belang van versterking van een wereldwijd partnerschap tussen alle actoren en van het verbeteren van de rechtshandhaving op nationaal niveau,

Gelet op de bepalingen van internationale juridische instrumenten die relevant zijn voor de bescherming van kinderen, met inbegrip van het Verdrag van Den Haag inzake de bescherming van kinderen en de samenwerking op het gebied van de interlandelijke adoptie, het Verdrag van Den Haag inzake de burgerrechtelijke aspecten van internationale ontvoering, het Verdrag van Den Haag inzake de bevoegdheid, het toepasselijke recht, de erkenning, de tenuitvoerlegging en de samenwerking op het gebied van ouderlijke verantwoordelijkheid en maatregelen ter bescherming van kinderen en Verdrag nr. 182 van de Internationale

Arbeidsconferentie betreffende het verbod op en de onmiddellijke actie voor de uitbanning van de ergste vormen van kinderarbeid,

Aangemoedigd door de overweldigende steun voor het Verdrag inzake de rechten van het kind, waaruit de algemene bereidheid blijkt zich in te zetten voor de bevordering en bescherming van de rechten van het kind,

Het belang erkennend van de uitvoering van de bepalingen van het Actieprogramma ter voorkoming van de verkoop van kinderen, kinderprostitutie en kinderpornografie en de Verklaring en de Agenda van Stockholm, aangenomen op het Wereldcongres tegen de commerciële seksuele uitbuiting van kinderen, gehouden te Stockholm van 27 tot en met 31 augustus 1996, en andere ter zake dienende besluiten en aanbevelingen van relevante internationale organisaties,

Op passende wijze rekening houdend met het belang van de tradities en culturele waarden van ieder volk voor de bescherming en de harmonische ontplooiing van het kind,

Zijn het volgende overeengekomen:

Artikel 1

De Staten die partij zijn, verbieden de verkoop van kinderen, kinderprostitutie en kinderpornografie overeenkomstig de bepalingen van dit Protocol.

Artikel 2

Voor de toepassing van dit Protocol wordt verstaan onder:

- a. de verkoop van kinderen: iedere handeling of transactie waarbij een kind wordt overgedragen door een persoon of groep personen aan een andere persoon of groep personen tegen betaling of een andere vorm van vergoeding;
- b. kinderprostitutie: het gebruik van een kind bij seksuele handelingen tegen betaling of een andere vorm van vergoeding;
- c. kinderpornografie: elke afbeelding, op welke wijze dan ook, van een kind dat betrokken is bij, werkelijke of gesimuleerde, expliciete seksuele gedragingen of elke afbeelding van de geslachtsorganen van een kind voor primair seksuele doeleinden.

Artikel 3

1. Iedere Staat die partij is, waarborgt dat zijn strafrecht volledig van toepassing is op ten minste de volgende handelingen en gedragingen, ongeacht of deze strafbare feiten in eigen land dan wel grensoverschrijdende, of individueel dan wel in georganiseerd verband worden gepleegd:

- a. in het kader van de verkoop van kinderen als omschreven in artikel 2:

- i. het aanbieden, afleveren of aanvaarden van een kind, ongeacht op welke wijze, met als doel:
 - a. de seksuele uitbuiting van het kind;
 - b. de overdracht met winstoogmerk van organen van het kind;
 - c. het onderwerpen van het kind aan gedwongen arbeid;
- ii. het als tussenpersoon onrechtmatig verkrijgen van toestemming voor de adoptie van een kind in strijd met toepasselijke internationale juridische instrumenten inzake adoptie;
- b. het aanbieden, verwerven, aanwerven of ter beschikking stellen van een kind voor kinderprostitutie als omschreven in artikel 2;
- c. het vervaardigen, distribueren, verspreiden, importeren, exporteren, aanbieden, verkopen of bezitten voor bovengenoemde doeleinden van kinderpornografie als omschreven in artikel 2.

2. Onverminderd de bepalingen van het nationale recht van een Staat die partij is, geldt hetzelfde voor een poging tot het plegen van een van de bedoelde handelingen, alsmede voor medeplichtigheid of deelneming aan deze handelingen.

3. Iedere Staat die partij is, stelt op deze feiten passende straffen die rekening houden met de ernst ervan.

4. Onverminderd de bepalingen van zijn nationale recht, neemt iedere Staat die partij is waar nodig maatregelen om de aansprakelijkheid van rechtspersonen te vestigen voor de in het eerste lid van dit artikel omschreven strafbare feiten. Met inachtneming van de rechtsbeginselen van de Staat die partij is, kan deze aansprakelijkheid van rechtspersonen strafrechtelijk, privaatrechtelijk of bestuursrechtelijk zijn.

5. De Staten die partij zijn, nemen alle passende juridische en bestuurlijke maatregelen om te waarborgen dat alle personen die betrokken zijn bij de adoptie van een kind handelen in overeenstemming met toepasselijke internationale juridische instrumenten.

Artikel 4

1. Iedere Staat die partij is, neemt de nodige maatregelen om zijn rechtsmacht te vestigen ten aanzien van de strafbare feiten bedoeld in artikel 3, eerste lid, wanneer de feiten zijn gepleegd op zijn grondgebied of aan boord van een in die Staat geregistreerd schip of luchtvaartuig.

2. Iedere Staat die partij is, kan de nodige maatregelen nemen om zijn rechtsmacht te vestigen ten aanzien de strafbare feiten bedoeld, in artikel 3, eerste lid, indien:

- a. de vermoedelijke dader een onderdaan is van die Staat of een persoon die zijn vaste woon- of verblijfplaats op zijn grondgebied heeft;
- b. het slachtoffer een onderdaan is van die Staat.

3. Iedere Staat die partij is, neemt tevens de nodige maatregelen om zijn rechtsmacht te vestigen ten aanzien van de voornoemde strafbare feiten wanneer de vermoedelijke dader zich op zijn grondgebied bevindt en hij hem niet uitlevert aan een andere Staat die partij is op grond van het feit dat het strafbare feit door een van diens onderdanen is gepleegd.

4. Dit Protocol sluit geen strafrechtelijke rechtsmacht uit die wordt uitgeoefend in overeenstemming met het nationale recht.

Artikel 5

1. De strafbare feiten, bedoeld in artikel 3, eerste lid, worden geacht te zijn beschouwd als uitleveringsdelicten in elk tussen de Staten die partij zijn bestaand uitleveringsverdrag en worden opgenomen als uitleveringsdelicten in elk later tussen hen te sluiten uitleveringsverdrag, in overeenstemming met de in die verdragen genoemde voorwaarden.

2. Indien een Staat die partij is de uitlevering afhankelijk stelt van het bestaan van een verdrag, en een verzoek om uitlevering wegens deze strafbare feiten ontvangt van een andere Staat die partij is waarmee hij geen uitleveringsverdrag heeft gesloten, kan hij dit Protocol beschouwen als juridische grondslag voor uitlevering. De uitlevering is onderworpen aan de voorwaarden waarin het recht van de aangezochte Staat voorziet.

3. De Staten die partij zijn en de uitlevering niet afhankelijk stellen van het bestaan van een verdrag, erkennen deze strafbare feiten onderling als uitleveringsdelicten, onderworpen aan de voorwaarden waarin het recht van de aangezochte Staat voorziet.

4. Voor uitlevering tussen de Staten die partij zijn, worden deze strafbare feiten beschouwd niet alleen te zijn begaan op de plaats waar zij zijn gepleegd, maar ook op het grondgebied van de Staten die overeenkomstig artikel 4 rechtsmacht dienen te vestigen.

5. Wanneer een verzoek om uitlevering wordt gedaan ter zake van een in artikel 3, eerste lid, omschreven strafbaar feit en de aangezochte Staat die partij is niet uitlevert of wenst uit te leveren op grond van de nationaliteit van de dader, neemt die Staat passende maatregelen om de zaak over te dragen aan zijn bevoegde autoriteiten ten behoeve van vervolging.

Artikel 6

1. De Staten die partij zijn, verlenen elkaar de ruimst mogelijke bijstand in verband met onderzoeken of bij strafrechtelijke of uitleveringsprocedures ter zake van de in artikel 3, eerste lid, genoemde strafbare feiten, met inbegrip van rechtshulp ter verkrijging van bewijsmateriaal waarover zij beschikken en dat nodig is voor de procedure.

2. De Staten die partij zijn, komen hun verplichtingen uit hoofde van het eerste lid van dit artikel na in overeenstemming met verdragen of andere regelingen inzake wederzijdse rechtshulp die tussen hen bestaan. Indien dergelijke verdragen of regelingen ontbreken, verlenen de Staten die partij zijn elkaar rechtshulp in overeenstemming met hun nationale wetgeving.

Artikel 7

Onverminderd de bepalingen van hun nationale recht:

- a. nemen de Staten die partij zijn maatregelen ten behoeve van het, indien nodig, in beslag nemen van en beslag leggen op:
 - i. zaken zoals documenten, vermogensbestanddelen en andere hulpmiddelen die zijn gebruikt voor het plegen of bevorderen van strafbare feiten als bedoeld in dit Protocol;
 - ii. opbrengsten afkomstig van dergelijke strafbare feiten;
- b. geven de Staten die partij zijn uitvoering aan verzoeken van een andere Staat die partij is tot beslagname van of beslaglegging op de in onderdeel a. bedoelde zaken of opbrengsten;
- c. nemen de Staten die partij zijn maatregelen gericht op het, tijdelijk of definitief, sluiten van panden die zijn gebruikt voor het plegen van dergelijke strafbare feiten.

Artikel 8

1. De Staten die partij zijn, nemen passende maatregelen om de rechten en belangen van kinderen die het slachtoffer zijn van de uit hoofde van dit Protocol verboden praktijken tijdens alle fasen van de strafrechtelijke procedure te beschermen, in het bijzonder door:

- a. de kwetsbaarheid van kinderslachtoffers te erkennen en procedures aan te passen teneinde hun speciale behoeften, met inbegrip van hun speciale behoeften als getuige, te erkennen;
- b. kinderslachtoffers te informeren over hun rechten en hun rol in en de omvang, planning en voortgang van de procedure en de uitspraak in hun zaak;
- c. op een wijze die in overeenstemming is met de procesregels van het nationale recht mogelijk te maken dat de opvattingen, behoeften en zorgen van kinderslachtoffers naar voren worden gebracht en onderzocht in de procedure wanneer hun persoonlijke belangen in het geding zijn;
- d. gedurende de gehele gerechtelijke procedure passende ondersteunende diensten te bieden aan kinderslachtoffers;
- e. indien nodig de persoonlijke levenssfeer en identiteit van kinderslachtoffers te beschermen en maatregelen te nemen in overeenstemming met het nationale recht om verspreiding van informatie te voorkomen die zou kunnen leiden tot de identificatie van kinderslachtoffers;

f. in daarvoor in aanmerking komende gevallen zorg te dragen voor de bescherming van zowel kinderslachtoffers als hun gezinnen en van ten behoeve van hen optredende getuigen, tegen intimidatie en represailles;

g. onnodige vertraging wat betreft het wijzen van het vonnis en wat betreft de uitvoering van rechterlijke bevelen of beschikkingen inzake de toekenning van schadeloosstelling aan kinderslachtoffers te voorkomen.

2. De Staten die partij zijn, waarborgen dat onzekerheid ten aanzien van de feitelijke leeftijd van het slachtoffer geen beletsel vormt voor het instellen van strafrechtelijke onderzoeken, met inbegrip van onderzoeken ten behoeve van het vaststellen van de leeftijd van het slachtoffer.

3. De Staten die partij zijn, waarborgen dat bij de behandeling door het strafrechtssysteem van kinderen die het slachtoffer zijn van de in dit Protocol omschreven strafbare feiten, de belangen van het kind de eerste overweging vormen.

4. De Staten die partij zijn, nemen maatregelen om te zorgen voor passende scholing, in het bijzonder op het gebied van recht en psychologie, voor de personen die werken met slachtoffers van de uit hoofde van dit Protocol verboden strafbare feiten.

5. In de daarvoor in aanmerking komende gevallen nemen de Staten die partij zijn maatregelen teneinde de veiligheid en integriteit van de personen en/of organisaties die betrokken zijn bij de voorkoming en/of bescherming en rehabilitatie van slachtoffers van deze strafbare feiten te beschermen.

6. Geen enkele bepaling van dit artikel wordt zodanig uitgelegd dat deze schadelijk is voor of onverenigbaar met de rechten van de verdachte op een eerlijk en onpartijdig proces.

Artikel 9

1. De Staten die partij zijn, zullen ter voorkoming van de in dit Protocol bedoelde strafbare feiten wettelijke en bestuurlijke maatregelen en sociaal beleid en programma's aannemen of aanscherpen, toepassen en bekendmaken. Specifieke aandacht wordt geschonken aan de bescherming van kinderen die in het bijzonder kwetsbaar zijn voor deze praktijken.

2. De Staten die partij zijn, bevorderen de kennis van het grote publiek, met inbegrip van kinderen, door middel van informatie met alle passende middelen, onderwijs en opleiding inzake de preventieve maatregelen en schadelijke gevolgen van de in dit Protocol bedoelde strafbare feiten. Bij de nakoming van hun verplichtingen uit hoofde van dit artikel moedigen de Staten die partij zijn de deelname aan van de gemeenschap en, in het bijzonder, van kinderen en kinderslachtoffers, aan de informatieve, educatieve en opleidingsprogramma's, mede op internationaal niveau.

3. De Staten die partij zijn, nemen alle uitvoerbare maatregelen teneinde alle passende bijstand aan de slachtoffers van deze strafbare feiten te waarborgen, waaronder hun volledige herintegratie in de maatschappij en hun volledige lichamelijke en geestelijke herstel.

4. De Staten die partij zijn, waarborgen dat alle kinderslachtoffers van de in dit Protocol omschreven strafbare feiten toegang hebben tot adequate procedures om zonder onderscheid des persoons schadeloosstelling te vorderen van degenen die juridisch aansprakelijk zijn.

5. De Staten die partij zijn, nemen alle passende maatregelen gericht op het doeltreffend verbieden van de vervaardiging en verspreiding van materiaal dat de in dit Protocol omschreven strafbare feiten propageert.

Artikel 10

1. De Staten die partij zijn, nemen alle nodige stappen om de internationale samenwerking te intensiveren door multilaterale, regionale en bilaterale regelingen ten behoeve van voorkoming, opsporing, onderzoek, vervolging en bestraffing van hen die verantwoordelijk zijn voor handelingen met betrekking tot de verkoop van kinderen, kinderprostitutie, kinderpornografie en kindersekstoerisme. De Staten die partij zijn, bevorderen ook de internationale samenwerking en coördinatie tussen hun autoriteiten, nationale en internationale non-gouvernementele organisaties en internationale organisaties.

2. De Staten die partij zijn, bevorderen de internationale samenwerking om kinderslachtoffers bij te staan bij hun lichamelijke en geestelijke herstel, reïntegratie in de maatschappij en repatriëring.

3. De Staten die partij zijn, bevorderen de intensivering van internationale samenwerking teneinde de hoofdoorzaken, zoals armoede en onderontwikkeling, aan te pakken die ten grondslag liggen aan en bijdragen tot de kwetsbaarheid van kinderen voor de verkoop van kinderen, kinderprostitutie, kinderpornografie en kindersekstoerisme.

4. De Staten die partij zijn, verlenen, voor zover zij daartoe in staat zijn, financiële, technische of andere bijstand door middel van bestaande multilaterale, regionale, bilaterale of andere programma's.

Artikel 11

Geen enkele bepaling van dit Protocol tast bepalingen aan die meer bijdragen tot de verwezenlijking van de rechten van het kind en die vervat kunnen zijn in:

- a. het recht van een Staat die partij is;
- b. het in die Staat geldende internationale recht.

Artikel 12

1. Iedere Staat die partij is, brengt, binnen twee jaar na de inwerking-treding van dit Protocol voor die Staat aan het Comité voor de Rechten van het Kind verslag uit met uitgebreide informatie over de maatregelen die hij heeft genomen voor de toepassing van de bepalingen van het Protocol.

2. Na het uitbrengen van het uitgebreide verslag, neemt iedere Staat die partij is in de verslagen die hij in overeenstemming met artikel 44 van het Verdrag uitbrengt aan het Comité voor de Rechten van het Kind alle verdere informatie op met betrekking tot de toepassing van het Protocol. De andere Staten die partij zijn bij het Protocol brengen iedere vijf jaar verslag uit.

3. Het Comité voor de Rechten van het Kind kan de Staten die partij zijn verzoeken om nadere informatie die relevant is voor de toepassing van dit Protocol.

Artikel 13

1. Dit Protocol staat open voor ondertekening door iedere Staat die partij is bij het Verdrag of die het ondertekend heeft.

2. Dit Protocol dient te worden bekrachtigd en staat open voor toetreding door iedere Staat die partij is bij het Verdrag of die het ondertekend heeft. De akten van bekrachtiging of toetreding dienen te worden nedergelegd bij de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties.

Artikel 14

1. Dit Protocol treedt in werking drie maanden na de nederlegging van de tiende akte van bekrachtiging of toetreding.

2. Voor iedere Staat die dit Protocol bekrachtigt of ertoe toetreedt nadat het in werking is getreden, treedt het Protocol een maand na de datum van nederlegging van zijn akte van bekrachtiging of toetreding in werking.

Artikel 15

1. Iedere Staat die partij is, kan dit Protocol te allen tijde opzeggen door een schriftelijke kennisgeving aan de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties, die vervolgens de andere Staten die partij zijn bij het Verdrag en alle Staten die het Verdrag hebben ondertekend in kennis stelt. De opzegging wordt van kracht een jaar na de datum van ontvangst van de kennisgeving door de Secretaris-Generaal.

2. Een dergelijke opzegging heeft niet tot gevolg dat de Staat die partij is, wordt ontslagen van zijn verplichtingen uit hoofde van dit Protocol met betrekking tot strafbare feiten gepleegd voorafgaand aan de

datum waarop de opzegging van kracht wordt. Evenmin tast een dergelijke opzegging op enigerlei wijze de voortzetting van het onderzoek aan van een aangelegenheid die reeds wordt bestudeerd door het Comité voorafgaand aan de datum waarop de opzegging van kracht wordt.

Artikel 16

1. Iedere Staat die partij is, kan een wijziging voorstellen en deze indienen bij de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties. De Secretaris-Generaal deelt de voorgestelde wijziging vervolgens mede aan de Staten die partij zijn met het verzoek hem te berichten of zij een conferentie verlangen van de Staten die partij zijn teneinde de voorstellen te bestuderen en in stemming te brengen. Indien, binnen vier maanden na de datum van deze mededeling, ten minste een derde van de Staten die partij zijn een dergelijke conferentie verlangt, roept de Secretaris-Generaal de vergadering bijeen onder auspiciën van de Verenigde Naties. Iedere wijziging die wordt aangenomen door een meerderheid van de ter conferentie aanwezige Staten die partij zijn en die hun stem uitbrengen, wordt ter goedkeuring voorgelegd aan de Algemene Vergadering.

2. Een wijziging die in overeenstemming met het eerste lid van dit artikel wordt aangenomen, treedt in werking wanneer zij is goedgekeurd door de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties en is aanvaard door een meerderheid van tweederde van de Staten die partij zijn.

3. Wanneer een wijziging in werking treedt, is zij bindend voor de Staten die partij zijn en haar hebben aanvaard, terwijl de andere Staten die partij zijn gebonden zullen blijven door de bepalingen van dit Protocol en door iedere voorgaande wijziging die zij hebben aanvaard.

Artikel 17

1. Dit Protocol, waarvan de Arabische, de Chinese, de Engelse, de Franse, de Russische en de Spaanse tekst gelijkelijk authentiek zijn, wordt nedergelegd in het archief van de Verenigde Naties.

2. De Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties zendt gewaarmerkte afschriften van dit Protocol toe aan alle Staten die partij zijn bij het Verdrag en alle Staten die het Verdrag hebben ondertekend.